

קורה, ריכרד (נולד ב-1903)

(Richard Korherr). סטטיסטיקן בשירות השמדת היהודים. ק' נולד ברגנסבורג (Regensburg). ב-1926 סיים את לימודיו האקדמיים בהצטיינות ופרסומיו הראשונים בסטטיסטיקה זיכוהו בשבחים רבים. משנת 1928 עבד במשרד לסטטיסטיקה של הרייך, ומ-1930 עבד במשרד לסטטיסטיקה של באוואריה. ראש-ממשלת באוואריה מינהו ליושב-ראש מועצת החברה הממלכתית 'רייך ומולדת' (Reich Und Heimat). ספרו 'הנסיגה בילדותה' (Geburtenrueckgang) זכה להדים רבים, בניטו מוסוליני תרגמו אישית לאיטלקית, הופיע תרגום ליפנית, ולמהדורת 1936 כתב הינריך הימלר הקדמה. בראשית שנות ה-30 היה ק' זמן מה מובטל, ואחר כך, ב-1935-1940, היה מנהל הלשכה העירונית לסטטיסטיקה בוירצבורג (Wuerzburg), והרצה באוניברסיטה שם. במקביל היה מ-1934 מנהל המדור לסטטיסטיקה ומדיניות הדמוגרפיה במטה ממלא-מקום הפירר רודולף ה. בשנים 1937-1938 הופיע ספרו 'שקיעת עמי התרבות העתיקים' (Untergang Der Alten Kulturvoelker), וב-1938 האטלס 'לאום ומרחב' (Volk Und Raum) במאי 1937 הצטרף ק' למפלגה הנאצית, אך לא השתייך לס"א או לס"ס. ב-9 בדצמבר 1940 נתמנה ק' למפקח ראשי של משרדי הסטטיסטיקה של הרייכספירר ס"ס ומפקד המשטרה הגרמנית ושל נציבות הרייך לחזוקת הלאום הגרמני (שני תפקידים של הימלר). ק' הכין תזכירים רבים בבעיות סטטיסטיות שונות ומגוונות. מדצמבר 1942 החל בעיבוד הנתונים של ה'פתרון הסופי' של בעיית היהודים באירופה, ונעזר בעבודתו בד"ר סימון (יהודי), הסטטיסטיקאי של האיגוד הארצי של היהודים בגרמניה (Reichsvereinigung der Juden in Deutschland) ובחומר שסופק לו ממדורו של אדולף איכמן ב'משרד הראשי לבטחון הרייך'. ק' היה מחברו של המסמך הידוע כ'דין וחשבון של ק' (Korherr Bericht) הודן בהשמדת יהודי אירופה, ובשנים 1943-1944 עידכן אותו כול רבע שנה. במשפטו בירושלים הודה אייכמן שמדורו נעזר בדין-וחשבון ההוא בתכנון המשך ההשמדה. המידע על מספר היהודים איפשר לתכנן את גודל הצוות הדרוש לארגון החיסול במקום או בארץ, את מספר הקרונות, ואת יעד קליטת הנידונים – מחנות ההשמדה. מכריו איפיינו את ק' כטכנוקרט, שהתמסר בכול מאודו לעבודתו, ביקש את קרבתו של הימלר, לא תמיד בהצלחה יתרה. אחרי המלחמה ניסה ק' להמעיט ככול האפשר בערכו של 'דין וחשבון ק"', ובעדותו ב-13 ביולי 1961 במשפט של אלפרד פילברט, מפקד איינזצקומנדו 9, טען ק' שהסטטיסטיקות הכלולות בדין-וחשבון שלו לגבי השמדת יהודים מזוייפות, בגלל הגזמה במספרים שנכללו בדינים-וחשבונות של האינזצגרופן. תודות להמלצתו של ד"ר סימון, שאת חייו הציל, נתקבל ק' לעבודה במשרד האוצר המערב-גרמני, אך פוטר לאחר שנתפרסם

ספרו של ג'רלד רייטלינגר על 'הפתרון הסופי' (g. Reitlinger, the final solution, 1961),
שבו נזכר 'דין-וחשבון ק" בהרחבה.